

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پروپوزال تولید برنامه گفتگو محور
پشت پرده توسعه

شنبه ۲۱ خرداد | ویرایش نخست

۱. مقدمه

امام خامنه ای:

امروز هم تقی زاده های جدید از این حرف ها می زنند ... آن هایی که پشت سر سند ۲۰۳۰ - سند ۲۰۳۰ یعنی برگرداندن سبک زندگی اسلامی به سبک زندگی غربی - می ایستند، همان تقی زاده های امروز هستند.

کسانی که امروز در داخل به طور پیوسته به دنبال پمپاژ سبک زندگی غربی، روش های غربی و لغات غربی در ادبیات و دانشگاه ها و مدارس هستند، در واقع تقی زاده های جدید هستند. همچنان که مدافعان و حامیان سند ۲۰۳۰ نیز در واقع ادامه دهنده تفکر تقی زاده هستند. البته امروز مردم انقلابی و جوانان مومن نخواهند گذاشت حرف های تقی زاده های جدید به کرسی بنشینند.

۹۸ / ۱ / ۱

توسعه در ایران بسیار نهان روشانه عمل میکند. با اینکه تاثیرات آن کاملاً واضح و روشن است و زندگی و حکمرانی ما را به سیطره در آورده است؛ اما عوامل موثر آن، کاملاً نهفته و مخفی نگه داشته میشوند تا محل گفتگو و بحث آشکار و قضاوت و داوری قرار نگیرند. تا همچون گذشته در خفا و آرامش، برنامه ها و طرح های نظم مدرن و نظم استعماری را پیش ببرند. توسعه، عقلانیت و نظمی ست که تمام قد می کوشد تا سنت و تمدن های سنتی، انقلاب و نگرش های انقلابی، و شرق و فرهنگ شرقی را در جهان و در ایران، یا نابود کند و یا مسخر خویش سازد. این توسعه در ۱۰۰ ساله اخیر، ده ها تطور داشته است و هر پارادایم جدیدی از آن، با نفی ظاهر ی دیگر پارادایمهای توسعه و به قصد تکمیل برنامه تمدنی غرب مدرن و اندیشه های مبنایی و استراتژیک نظام سرمایه داری، پا به میدان گذاشته است و وعده سعادت بشر در دنیا را داده است. مثلاً توسعه پایدار، خویش را ناقد و تکمیل کننده پارادایم های توسعه اقتصادی یا توسعه سیاسی یا توسعه انسانی یا توسعه همه جانبه ... و یا حتی توسعه پایدار هزاره سوم و اینچوآنی و سند توسعه پایدار ۲۰۱۲ می داند.

این عوامل و برنامه های توسعه، در ۳۰ سال اخیر، بار ها توسط توسعه گرایان، به ایران وارد شده اند و در اکثریت نهاد های حاکمیت نفوذ کرده و برنامه های خویش را پیش می برند. البته تحول و تطور دولت ها هم، تا به امروز، خلل قابل ملاحظه ای در نفوذ این تفکر و جریان، وارد نکرده است.

اندیشه توسعه، برنامه های توسعه، توسعه گرایان، نهاد های توسعه، نظام برنامه ریزی توسعه گرا، و ... معنای تا م نفوذ جریانی هستند که بی مهابا در کشور ما می تازند. تنها در دو سه سال اخیر،

مساله مبارزه با برنامه توسعه پایدار ۲۰۳۰ کمی دیده و شنیده شد که آن هم تقلیل پیدا کرد به بخش آموزش ، و بخش آموزش آن هم تقلیل پیدا کرد به بخش آموزش جنسی. برای پیشرفت، لاجرم باید با این نفوذ جریانی، به مبارزه برخاست. لازمه مبارزه ، شناخت، گفتگو و ایجاد عزم جمعی برای مبارزه است. این عزم جمعی برای مبارزه، جزء لاینفک حرکت حرکت جوانان ایرانی برای تمدن سازی در گام دوم انقلاب است.

۲. ضرورت:

باید این نهان روشی آشکار شود تا به خوبی فهمیده شود و مبارزه نخبگانی و عمومی با آن صورت گیرد. تقریباً ۹۹ درصد نیروهای فکری، فرهنگی و رسانه ای انقلاب اسلامی، با این نفوذ گسترده و با ادبیات توسعه و با این حجم از استعمار فرا نو ، آشنایی ندارند. مردم ایران نیز که بسیار روحیه استقلال طلبانه دارند و بیشترین حجم تنفر از استعمار را دارند، نیز از این مساله غافلند. دانشگاهیان نیز با غفلت، غالباً ابزار های پیشبری توسعه می شوند.

۳. چستی عملیات:

می خواهیم با ایجاد یک موج گفتمانی گسترده در یک بازه زمانی مشخص و کوتاه «پشت پرده توسعه» ، را آشکار سازیم و آن را به مساله روز کشور بدل کنیم. آن چنان که ریشه بسیاری از بی عدالتی ها، محرومیت ها، وادادگی ها به غرب، تغییر سبک زندگی ها و ظهور آسیب های اجتماعی، ... و در مجموع ریشه بسیاری از عدم پیشرفت ها، این جریان مخفی توسعه دیده شود. اگر این موج موفقیت های گفتمانی را کسب کرد، مبتنی بر بازخورد ها و اثر سنجی ها، موج های گفتمانی بعدی نیز طراحی خواهد شد.

۴. اهداف گفتمانی:

آشکار سازی جریان توسعه در ایران برای نخبگان انقلابی و نخبگان خاکستری

تبدیل شدن به این موضوع، به یکی از محور های گفتگوی نخبگانی در ایران که در محیط های حقیقی و مجازیشان در باب آن و تاثیراتش بر روی گذشته و حال و آینده ایران، آزاد اندیشی می کنند.

هدف : رها نشدن موضوع توسعه و جریان توسعه در محیط های نخبگانی و تامل پی در پی درباره آن

جا انداختن این اصطلاحات در عرف رسانه ای

#توسعه_زدگی (مانند غرب زدگی)

یک فرهنگ عمومی، که در حکمرانی و نظم زندگی جامعه است. مردم و نخبگان، غالبا توسعه زده هستند.

#توسعه_گرایی (مانند غرب گرایی)

روحیه و فرهنگی که عالما و عامدا راه را تبعیت از برنامه های توسعه می داند. نخبگان دارای این روحیه، توسعه گرا هستند.

#تقی_زاده های_توسعه :

توسعه گرایی که در حاکمیت و نهاد های علمی و مدنی و ... حاضرند و مسیر را به سوی توسعه می کشانند.

....

جا انداختن این نگاه ها در سپهر سیاست

میان «اصولگرایی» و «اصلاح طلبی» فرق زیادی در توسعه زدگی و توسعه گرایی نیست. میان نهاد های انقلابی و سازمان های دولتی، فرق زیادی در توسعه زدگی و توسعه گرایی نبوده است.

توسعه و توسعه گرایی و توسعه زدگی و برنامه های توسعه، علت بسیاری از مشکلات و چالش های امروز ماست.

مجموعه هایی مانند سازمان برنامه و بودجه، نهاد های کارشناسی سازمان ها و وزارت خانه ها، سازمان محیط زیست و سازمان جنگل ها و مراتع، اتاق های بازرگانی، بانک ها و ... منشاء بسیاری از مشکلات ما هستند.

تکنوکرات ها و تکنوکراتیسم، پیشران ها و پیشگام های توسعه و مشکلات ایران هستند. جریان گام دوم و سیاست ورزی گام دومی ، باید در پی تحول این نهاد ها و برنامه ها و روند ها و .... باشد.

جا انداختن ضرورت و هدف جهاد کبیر با توسعه برای جبهه:

باید جریان های جهادی، جبهه فرهنگی، مدیران جوان و عناصر رسانه ای درون جبهه انقلاب و ایران را بشناسند و برای مبارزه با آن کمر همت ببندند. لازمه گام دوم، ایجاد حرکت عمومی و گفتمان عمومی برای عدالت و پیشرفت است و راه عدالت و پیشرفت، عدم تبعیت از توسعه . (جهاد کبیر)

بسط شکاکیت در باب توسعه در میان دانشگاهیان:

توسعه نه عالمانه است (بر خلاف ادعایش : ساینتیسم)
توسعه نه کارکرد دارد (بر خلاف ادعایش : پراگماتیسم)
توسعه نه قابل انطباق بر فرهنگ و بوم و دین ماست. (بر خلاف ادعایش: لائسیسم و انطباق با همه بوم ها و فرهنگ ها و دین ها)

«توسعه و» «پیشرفت» نمایان سازی دو گانه تقابلی

دربرابر توسعه استعماری، ما نیاز به پیشرفت ایرانی اسلامی داریم

5. آن چه باید عیان و آشکار گردد:

(تا اهداف گفتمانی پیگیری شود)

عوامل توسعه در ایران (متفکران و برنامه ریزان / مدیران / مجریان) با نگاه شبکه ای برنامه های توسعه بین المللی که در ایران اجرا می شده و می شود (بیش از ۱۰۰ برنامه توسعه در ایران حین اجراست مانند ترسیب کربن، توسعه پایدار ۲۰۳۰ ، پروژه مونارید و ...)

حضور و برنامه های نهاد های توسعه ای بین المللی در ایران (مانند فائو، بهداشت جهانی، یو ان دی پی، یونسکو، و ...)
نهاد های توسعه تابع در ایران (حلقه نیاوران، سازمان برنامه و بودجه ، حلقه توسعه پایدار، و ...)
ارتباط سازمان ها و نهاد ها با این عوامل و برنامه ها و نهاد ها و ... / در ادوار و دولت های مختلف

بررسی ادعاهای این برنامه ها و ... که نه تنها تحقق نیافته ، بلکه سبب آسیب ها و محرومیت و ... شده است.

۶. روش های احتمالی:

- مستند سریالی (کوتاه و پی در پی و با قسمت های متعدد)
- تولید عکس نوشته ها تولید اینفوگراف تولید گراف های شبکه ای (نتوورک آنالیز ها...)
- تولید کلیپ های آرشیوی تولید موزیک ویدئو تولید آیتم های جذاب کوتاه...
- تولید خبر
- چند کمپین مجازی
- برگزاری محافل و پوشش رسانه ای / سخنرانی مناظره...
- درگیر کردن شخصیت های مرجع و جریان ساز و به کنش واداشتن ایشان
- واژه سازی نماد سازی
- خلق روایت ها
- تولید پرونده های مطبوعاتی
- ایده پردازی
- بهره گیری از طنز و شعر
- ایجاد جریان مطالبه
- نامه نگاری جمعی

باید میان این روش ها و با ضرب آن ها در مفاهیم و اهداف گفتمانی ، به یک سناریوی گفتمانی رسید که البته باید منعطف باشد.

بخش عمده ای از این سناریوی گفتمانی، باید در فضای مجازی و در حوزه غیر رسمی پیش برود. برای غیر رسمی بودنش، شاید لازم باشد این موج از روشنفکران و حتی از خارج از ایران شروع شود. تمامی ظرفیت های مجازی، من جمله اینستاگرام، توئیتر، تلگرام، آپارات، خبرگزاری ها، یوتیوب و ... باید درگیر شوند. به علاوه انسان رسانه هایی که قدرت موج سازی دارند. برای طراحی یک سناریوی خوب، حتما باید به یک اتفاق برای شروع فکر کرد. انعطاف و طراحی مدام به روز شونده، لازمه انکار ناپذیر این گونه از عملیات هاست. آن چه از نیروی انسانی احتمالا لازم است:

هیات اندیشه ورز + تیم طراح عملیات روانی + ایده پردازی
تیم پیشتیبانی رسانه ای مجازی
تیم های تولید
تیم پژوهش و کارشناسی
تیم مدیریت شخصیت های مرجع + برگزاری محافل